

ΚΗΔΕΙΑ

Μετά βαδυτάτης θλίψεως πληροφορούμε τους συγγενείς και φίλους μας, ότι 37 χρόνια μετά τη βάρβαρη τουρκική εισβολή, έχει, επιτέλους, εξιχνιαστεί με τη μέθοδο του D.N.A. η τύχη των πολυαγαπημένων μας παππού και γιαγιάς

**ΜΙΧΑΗΛ (77 ετών) και ΜΑΡΙΑΣ (75 ετών)
ΜΑΡΩΝΙΤΗ**

από το Νέο Χωριό Κυθρέας, τους οποίους και κηδεύομεν το Σάββατο 28 Απριλίου, και ώραν 11 π.μ., από τον ιερό ναό Αγίου Χαραλάμπους Νέου Χωρίου Κυθρέας (περιοχή Β.Μ.Η., πηλίσιον Σατιρικού Θεάτρου), στην Αγγλιτζιά και προσκαλούμεν όλους όσοι τιμούν τη μνήμη τους να παραστούν. Ο ενταφιασμός των λειψάνων θα γίνει στο νέο κοιμητήριο Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Της κηδείας θα προστεί ο Θεοφιλέστατος επίσκοπος Μεσαορίας Γρηγόριος. Αντί στεφάνων παρακαλούμεν θερμά όπως γίνονται εισφορές υπέρ της εκκλησίας του Αγίου Χαραλάμπους.

Τα εγγόνια και δισέγγονα
Μηλίτσα Κωνσταντίνου
Μάρω και Ευάγγελος Τσιακλής
Γεώργιος και Σούλα Μαρωνίτου
Χρυστάλα και Γιάγκος Ιωάννου

Μιχάλης και Μαρία Μαρωνίτη

της Ανδής Πέτσα-Σαββίδου

14 Αυγούστου του 1974. Νέο Χωριό Κυθρέας. Ο καφετζής στο χωριό Μιχάλης και η γυναίκα του Μαρία Μαρωνίτη βρίσκονται στο σπίτι τους αφού δεν δέλησαν να φύγουν. Ο Μιχάλης γεννημένος το 1895 είναι 79 χρόνων και η γυναίκα του που γεννήθηκε δυο χρόνια μετά το 1897 βρίσκεται στα 77, σε μια προχωρημένη ηλικία που δεν μπορούν να βλάψουν, σε μια ηλικία που μόνο «σέβας» «απαιτούν» από τους συνανθρώπους τους.

Το χωριό είναι νεκρό. Τα σπίτια ερμητικά κλειστά. Άδειοι οι δρόμοι. Λες και ο χρόνος σταμάτησε. Μόνοι 100 άτομα έχουν μείνει, στην πλειονότητά τους ηλικιωμένα που αποφάσισαν να μην πάρουν το δρόμο της προσφυγιάς. Η αμυντική γραμμή της Εθνικής Φρουράς στη Μια Μηλιά έσπασε και τα τουρκικά στρατεύματα άρχισαν ανενόχλητα τον «περίπατό» τους. Οι κάτοικοι σε κατάσταση τρόμου και πανικού απομακρύνονται με κάθε διαθέσιμο μέσο παίρνοντας μαζί τους ...σχεδόν τίποτε.

Και τα φουσατά των Τούρκων στρατιωτών μπήκαν στο χωριό. Τρομοκράτησαν, λεηλάτησαν, σκόρπισαν τρόμο! Μάζεψαν όλους τους εγκλωβισμένους στον Άη Χαράλαμπο, μαζί και το γηραιό ζεύγος της Μαρίας και του Μιχάλη. Και αφού τους ταλαιπώρησαν, μέσα στην κατακαλοκαιριάτικη ζέστη, τους άφησαν ελεύθερους στις 16 του Αυγούστου για να πάνε πίσω στα σπίτια τους.

Σε αυτό το χρονικό σημείο σταμάτησε το ρολόι για τους δύο ηλικιωμένους. Δεν ξέρουμε αν κατάφεραν να επιβιώσουν και πώς, μέχρι τις 22 Αυγούστου που συγγενικό τους πρόσωπο τους αναζήτησε πηγαίνοντας στο σπίτι τους. Για να βρεθεί μπροστά σε μια μακάβρια σκηνή. Ο γέρο Μιχάλης βρισκόταν νεκρός στο πάτωμα και από πάνω του η Μαρία. Για το θάνατό και τον τρόπο θανάτου τους ενημερώθηκαν οι αρμόδιοι και οι συγγενείς τους. Σε λίγο καιρό, το κακό μαντάτο για το θάνατό τους πέρασε στις ελεύθερες περιοχές και έφτασε στους στενούς συγγενείς τους.

Άκακα πλάσματα που αγαπούσαν και εξυπηρετούσαν τους χωριανούς τους. Με δικό του καφενείο στο Νέο Χωριό, δεν έμεινε Τούρκος ή Έλληνας που να ζούσε στο μικτό κάποτε χωριό ή να πέρασε ξένος από το χωριό και να μην ήπιε καφέ από τα χέρια τους. Ούτεπραματευτής ή κρασοπούλης από τα χωριά της Πιτσιλιάς που να μην βρήκε φιλόξενη στέγη για τον ύπνο του στο καφενείο του Μιχάλη Μαρωνίτη. Γι' αυτό και δεν δικαιούνταν τέτοιας απάνδρωτης μεταχείρισης.

Πέρασαν από το 1974 34 χρόνια αβεβαιότητας και αναμονής για τα παιδιά των δύο γερόντων. Μόλις το 2008 βρέθηκαν τα οστά της Μαρίας σε ομαδικό τάφο που εντοπίστηκε στο χωριό. Και σε άλλο ομαδικό τάφο, τον ίδιο χρόνο βρέθηκαν τα οστά του άντρα της. Ο Μιχάλης και η Μαρία ήταν θαμμένοι κοντά στο σπίτι τους, κοντά στην αυλή της εκκλησίας του χωριού.

Τα οστά τους ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA για να επιβεβαιώσουν το τραγικό γεγονός αλλά και την βάρβαρη συμπεριφορά του κατακτητή σε δυο αδύναμα ηλικιωμένα πλάσματα. Μέρος του κρανίου τους έλειπε, κάτι που φανερώνει πως πυροβολήθηκαν από πολύ κοντά.

37 χρόνια μετά τελέστηκε στη Λευκωσία η κηδεία και των δύο συζύγων, που αν ζούσαν σήμερα θα ήσαν υπεραιωνόβιοι. Στη νέα εκκλησία του Αγίου Χαράλαμπος Νέου Χωρίου Κυδρέας που η αγάπη των Νιοχωρητών ξανάστησε πέτρα με πέτρα, στα χώματα της Λευκωσίας στην Αγλαντζιά, περιοχή του Β.Μ.Η., χοροστατούντος του θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγόριου.